

ser; disse bestemmelser bør omfatte foranstaltninger, der sikrer arbejdstageren de fornødne midler til sit eget og sin families underhold.

6. Enhver skal gratis kunne benytte sig af den offentlige arbejdsformidling.

Forbedring af leve- og arbejdsvilkår

7. Etableringen af det indre marked skal føre til en forbedring af arbejdstagernes leve- og arbejdsvilkår inden for Det Europæiske Fællesskab. Dette skal opnås ved indbyrdes tilnærmelse på et stadigt stigende niveau af disse vilkår, bl.a. med hensyn til arbejdstidens længde og tilrettelæggelse og andre former for arbejde end tidsbegrænset arbejde såsom tidsbegrænset arbejde, deltidsarbejde, vikarbureauarbejde og sæsonarbejde.

Denne forbedring skal desuden omfattet indebære en udvikling af visse aspekter af arbejdsmarkedslovgivningen såsom procedurerne ved kollektiv afskedigelse og i forbindelse med konkurs.

8. Enhver arbejdstager i Det Europæiske Fællesskab har i overensstemmelse med gældende praksis i det enkelte land ret til en ugentlig hvileperiode og årlig ferie med løn, idet der skal ske indbyrdes tilnærmelse af varigheden heraf på et stadigt stigende niveau.
9. Arbejdsvilkårene for enhver lønmodtager i Det Europæiske Fællesskab skal præciseres nærmere enten ved lov eller kollektiv overenskomst eller i en arbejdskontrakt alt efter de særlige forhold i det enkelte land.

Social beskyttelse

- Alt efter de særlige forhold i det enkelte land
10. har enhver arbejdstager i Det Europæiske Fællesskab ret til en passende social beskyttelse, og han skal uanset arten af sit ansættelsesforhold og størrelsen af den virksomhed, hvori han er beskæftiget, være berettiget til sociale sikringsydelser af en tilstrækkelig størrelse;

skal personer, som er udelukket fra arbejdsmarkedet, enten fordi de ikke har kunnet få adgang til det, eller fordi de ikke har kunnet vende tilbage til det, og som ikke selv har midler til deres underhold,

sikres tilstrækkelige ydelser og en tilstrækkelig indkomst, der er tilpasset deres personlige situation.

Foreningsfrihed og kollektive forhandlinger

11. Arbejdsgivere og arbejdstagere i Det Europæiske Fællesskab har ret til frit at slutte sig sammen for at oprette arbejdsgiverforeninger og fagforeninger efter deres eget valg til varetagelse af deres økonomiske og sociale interesser.

Enhver arbejdsgiver og enhver arbejdstager har frihed til at melde sig ind i sådanne organisationer eller til at undlade at gøre dette, uden at det må komme den pågældende personligt eller erhvervsmæssigt til skade.

12. Arbejdsgiverne eller arbejdsgiverorganisationerne på den ene side og arbejdstagerorganisationerne på den anden side har ret til under de vilkår, der gælder efter national lovgivning og praksis, at forhandle og indgå kollektive overenskomster:

Dialogen mellem arbejdsmarkedets parter på europæisk plan, der skal udvikles, kan, hvis parterne finder det ønskeligt, føre til, at der knyttes aftalemæssige forbindelser, navnlig på tværfagligt plan og sektortorplan.

13. Retten til at iværksætte kollektive aktioner i tilfælde af interessekonflikter omfatter retten til at strejke med forbehold af de forpligtelser, der følger af national lovgivning og kollektive overenskomster.

For at gøre det lettere at løse arbejdskonflikter bør indførelsen og anvendelsen af forligs-, mæglings- og voldgiftsprocedurer på passende niveauer fremmes i overensstemmelse med national praksis.

14. Det afgøres efter medlemsstaternes interne retsorden, på hvilke betingelser og i hvilket omfang de rettigheder, der er omhandlet i punkt 11-13, også skal gælde for de væbnede styrker, politiet og de offentligt ansatte.

Erhvervsuddannelse

15. Enhver arbejdstager i Det Europæiske Fællesskab skal kunne have adgang til erhvervsuddannelse, lige så længe den pågældende er erhvervsaktiv. Der må ikke i